

PROP DE VOSALTRES

Curs 2023-2024

Estimats diocesans:

La vida de cadascú és un continu procés on uns esdeveniments o unes sensibilitats se solapen i no acabem de distingir les separacions dels fets en el temps o les diferències que cada un d'ells provoquen en nosaltres. Tot i això, és cert que la magnitud «temps» és fonamental per a la memòria i per al projecte; l'ésser humà necessita encaixar en aquest caseller temporal els moments més impactants de la seva vida que han motivat alegria o tristesa.

El mateix passa amb les institucions o amb els moviments col·lectius. Tots els períodes semblen iguals, però cada un té una singularitat que els identifica. I això passa quan parlem dels cursos. Fa un mes acomiadàvem i agraïem un curs. Ara, només quaranta dies després, parlem d'un de nou. I ens referim a un subjecte, la diòcesi de Lleida, que reuneix diversos milers de catòlics amb la mateixa base doctrinal i amb un exercici vital que es concreta en les paraules i els fets de Jesús de Natzaret. Això, viscut i transmès per l'Església durant dos mil anys i amb la pretensió que aquest missatge arribi a tots els pobles de la Terra.

La nostra diòcesi és molt antiga i moltes persones han compartit la seva fe en aquest espai determinat i han llegat la seva experiència eclesial de generació en generació fins arribar a nosaltres. Els agraïm el seu servei i demanem a Déu que, per la intercessió dels sants que han poblat aquestes terres, ens ajudin a ser més autèntics en la fe i a transmetre-la amb coratge.

Aquest curs que ara comença ha de ser un nou regal i un repte. És un temps nou que hem d'aprofitar per a una ajuda mútua entre els creients i entre les comunitats. També per reprendre l'ànim i predicar amb la nostra pròpia vida el missatge de Crist a tots aquells que han abandonat o s'han cansat de seguir-lo. Volem aportar a tota la societat la nostra missió de servei col·laborant amb tothom en la creació de grups humans on la dignitat de la persona sigui un referent essencial perquè concreta de forma manifesta l'amor de Déu a cadascú de nosaltres; volem ajudar a viure la fraternitat anunciada per Jesucrist; volem prioritzar, des del nostre esforç i les tasques ordinàries, la nostra atenció als que més pateixen: malalts, sense sostre, migrants, exclosos o descartats, ancians o els que viuen en una soledat no buscada; volem, en definitiva, viure i ensenyar la solidaritat entre els éssers humans, que neix i està motivada per la caritat. Recordeu aquell text de sant Pau (1Cor 13,13): «En una

paraula, queden aquestes tres: la fe, l'esperança i l'amor. La més gran és l'amor.»

En aquest primer escrit desitjo assenyalar unes actituds necessàries tant en la vida personal com en la comunitària que ajudaran a afrontar aquest temps amb noves energies evitant el desencantament i la rutina. Deixarem per a un segon escrit els continguts que entre tots hem treballat i a què ens hem compromès. Tots dos amb el marc de les propostes del Papa per a l'Església universal.

Desitjo que tots els cristians, jo mateix el primer, cultiveu la confiança en el Senyor i que la prolongueu a tots els que us envolten. Serà possible si teniu temps per a la pregària, per a la pràctica sacramental i per a l'exercici de la caritat. Que feu realitat la coherència entre la fe i les accions diàries. Que sigueu persones d'esperança. Que tingueu valentia per manifestar la vostra fe. Que visqueu amb alegria el servei diari als necessitats. Que sigueu clars, transparents, buscant sempre la unitat i la comunió.

Acabo convidant-vos als tres esdeveniments diocesans: la festa de l'enviament (21 de setembre), la Misa del Crisma (26 d'abril) i l'Assemblea Diocesana (25 de maig). És un motiu d'alegria trobar-nos tots, sacerdots, vida consagrada i laics, per fer visible el bé de la fe.

Amb el meu afecte i benedicció.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Els bisbes trien nou rector del Seminari Interdiocesà

Els bisbes i els administradors diocesans responsables del Seminari Major Interdiocesà, que agrupa els seminaristes de les Diòcesis de Girona, Lleida, Solsona, Tarragona, Tortosa, Urgell i Vic, han nomenat Mn. Pere Oliva i March, prevere de Vic, com a nou rector del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya. Substituirà en el càrrec Mn. Armand Puig i Tàrrach, que ha estat nomenat

pel papa Francesc com a president de l'Agència de la Santa Seu per a l'Avaluació i la Promoció de la Qualitat de les Universitats i Facultats Eclesiàstiques (AVEPRO), i a qui agraïen la dedicació en aquell encàrrec.

Els bisbes catalans es van trobar en la 252 reunió de la Conferència Episcopal Tarraconense, que es va celebrar entre els dies 17 i 19 de juliol a Vic.

CERCA DE VOSOTROS

Curso 2023-2024

Queridos diocesanos:

La vida de cada uno es un continuo proceso donde unos acontecimientos o unas sensibilidades se solapan y no acabamos de distinguir las separaciones de los hechos en el tiempo o las diferencias que cada uno de ellos provocan en nosotros. A pesar de ello es cierto que la magnitud «tiempo» es fundamental para la memoria y para el proyecto; el ser humano necesita encajar en ese casillero temporal los momentos más impactantes de su vida que han motivado alegría o tristeza.

Lo mismo ocurre con las instituciones o con los movimientos colectivos. Parecen todos los períodos iguales pero cada uno de ellos tiene su singularidad que los identifica. Y esto ocurre cuando hablamos de los cursos. Hace un mes despedíamos y agradecíamos un curso. Ahora, sólo cuarenta días después, hablamos de uno nuevo. Y nos referimos a un sujeto, la diócesis de Lleida, que reúne a varios miles de católicos con idéntica base doctrinal y con un ejercicio vital que se concreta en las palabras y los hechos de Jesús de Nazaret. Esto vivido y transmitido por la Iglesia durante dos mil años y con la pretensión de que llegue este mensaje a todos los pueblos de la tierra.

Nuestra diócesis es muy antigua y muchas personas han compartido su fe en este espacio determinado y han legado su experiencia eclesial de generación en generación hasta llegar a nosotros. Les agradecemos su servicio y pedimos a Dios que, por la intercesión de los santos que han poblado estas tierras, nos ayuden a ser más auténticos en la fe y a transmitirla con coraje.

Este curso que ahora se inicia ha de ser un nuevo regalo y un reto. Es un tiempo nuevo que debemos aprovechar para una ayuda mutua entre los creyentes y entre las comunidades. También para retomar el ánimo y predicar con nuestra propia vida el mensaje de Cristo a todos aquellos que han abandonado o se han cansado de seguirlo. Queremos aportar a toda la sociedad nuestra misión de servicio colaborando con todos en crear grupos humanos donde la dignidad de la persona sea un referente esencial porque concreta de modo manifiesto el amor de Dios a cada uno; queremos ayudar a vivir la fraternidad anunciada por Jesucristo; queremos priorizar, desde nuestro esfuerzo y las tareas ordinarias, nuestra atención a los que más sufren: enfermos, sin techo, emigrantes, excluidos o descartados, ancianos o quienes viven en una soledad no buscada; queremos, en definitiva, vivir y enseñar la solidaridad entre los seres humanos, que nace y está motivada por la caridad. Recordad aquel texto de san Pablo (1Cor 13,13): «En una palabra, quedan estas tres: la fe, la esperanza y el amor. La más grande es el amor.»

En este primer escrito deseo señalar unas actitudes necesarias tanto en la vida personal como comunitaria que ayudarán a afrontar este tiempo con nuevos bríos evitando el desencanto y la rutina. Dejaremos para un segundo escrito los contenidos que entre todos hemos trabajado y nos hemos comprometido. Ambos con el marco de las propuestas del Papa para la Iglesia universal.

Deseo que todos los cristianos, yo mismo el primero, cultivéis la confianza en el Señor y que la prolonguéis a todos los que os rodean. Será posible si tenéis tiempo para la oración, para la práctica sacramental y para el ejercicio de la caridad. Que hagáis realidad la coherencia entre la fe y las acciones diarias. Que seáis personas de esperanza. Que tengáis valentía para manifestar vuestra fe. Que viváis con alegría el servicio diario a los necesitados. Que seáis claros, transparentes, buscando siempre la unidad y la comunión.

Acabo invitando a los tres acontecimientos diocesanos: fiesta del envío (21 de septiembre), Misa del Crisma (26 de abril) y Asamblea Diocesana (25 de mayo). Es un motivo de alegría encontrarnos todos, sacerdotes, vida consagrada y laicos, para hacer visible el bien de la fe.

Con mi afecto y bendición.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

La processó del Carme s'imposa a la calor

Elis nens i nenes que han fet la Primera Comunió durant aquest any van tornar a ser els protagonistes, un any més, de la tradicional processó de la Mare de Déu del Carme, que es va celebrar el vespre del dissabte 15 de juliol. La processó, amb la imatge de la Verge del Carmel, va recórrer com és habitual els carrers del Carme, Pi i Margall, Igualada i Democràcia, per tornar fins a la Parròquia del Carme, on es va fer una ofrena floral.

La processó va ser l'acte més destacat de la festivitat del Carme a Lleida, on durant tota la setmana es va fer la Novena a la Verge. El mateix dia del Carme, el 16 de juliol, hi va haver doble celebració eucarística a la parròquia dedicada a aquesta advocació. Al migdia, la missa «de les Carmes», i ja al vespre, la missa solemne, presidida pel bisbe Salvador, que posava fi a la celebració de la Mare de Déu del Carme. Després de la multitudinària celebració eucarística es va fer la imposició de l'escapulari de la Verge als fidels que ho desitgessin —només es pot fer una vegada a la vida— i es van cantar els goigs a la Mare de Déu del Carmel. Una cantada d'havaneres amb el grup Arrels de la Terra Ferma va posar la cireta a la festa de la patrona dels mariners.

També a mitjans de juliol es van iniciar els actes per a la celebració de la Festa dels Fanalets de Sant Jaume, que enguany ha estrenat la condició de Festa d'Interès Nacional concedida per la Generalitat. Al tradicional concurs de fanalets s'hi han presentat, per primer cop, més d'un centenar de peces. La presentació del llibre *Els fanalets de Sant Jaume* i diverses activitats musicals i culturals van precedir la missa dels fanalets i la romeria del dia 24, de la que informarem en el proper número del *Full Dominical*.

Reunió d'ecònoms per parlar de gestió diocesana

La Conferència Episcopal Espanyola, amb l'ajuda econòmica del Banc Santander i l'asseguradora UMAS, ha posat en marxa des de fa uns

anys un Programa Integral de Gestió Diocesana. L'objectiu és ajudar a millorar en rendició de comptes, en transparència i en gestió a totes les diòcesis. Els dies 11 i 12 de juliol, promoguda pel Bisbat de Solsona, va tenir lloc a la seu de l'Arquebisbat de Barcelona una reunió dels ecònoms de tot Catalunya per conèixer i aprofundir en l'ús d'aquest programa.

Aquest programa inclou Administració Diocesana, Patrimoni, Béns Immobles (gestió d'arrendaments), Secretaria General, un mòdul de personal, i mòduls de gestió per a dades de parròquies i capellans. En total, unes 30 persones pertanyents a set dels deu bisbats catalans, van participar a les sessions, que es van cloure el 12 de juliol amb un dinar de germanor.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «De la creu neix el perdó, reneix la fraternitat: la creu ens fa germans» (4 d'abril).

@Pontifex_es: «Jesús en la creu no cedeix a la desesperació, sinó que resa i s'encomana al Pare. En l'abandó continua estimant i perdonant els qui el van crucificar. Jesús abandonat ens demana que tinguem ulls i cor per als molts "Cristos abandonats"» (7 d'abril).

@Pontifex_es: «Per a ressorgir, per a recomençar, per a reprendre el camí, necessitem tornar sempre a Galilea; a la memòria viva, concreta i palpitant de la primera trobada amb Ell» (9 d'abril).

@Pontifex_es: «Jesús, el Vivent, està amb nosaltres per sempre. Que l'Església i el món s'alegrin, perquè avui la nostra esperança ja no s'estavella contra el mur de la mort; el Senyor ens ha obert un pont cap a la vida» (9 d'abril).

Arrels ha donat refugi climàtic a 22 persones cada dia

El servei de refugi climàtic que ha impulsat la Fundació Arrels Sant Ignasi de Lleida ha atès de mitjana unes 22 persones en situació de sense llar al dia durant els mesos d'estiu.

El Centre Obert del carrer de la Panera ha estat utilitzat per oferir acolliment i resguard a les persones que no tenen on estar durant les hores de més intensitat de calor. Els dies de pics de temperatura superiors als 40 graus, es feia imprescindible oferir un lloc a l'ombra, fresc i on poder hidratar-se. En alguns casos, les persones usuàries del refugi passen les nits en albergs, però a les hores centrals del dia no hi poden accedir.

El servei de refugi climàtic ha estat operatiu entre les 9.30 i les 19.30 hores durant els mesos d'estiu, gràcies a les donacions rebudes a través de Bizum i al seu web, que han cobert els 10.000 euros necessaris per mantenir l'espai en les condicions adequades.

A més, part del servei que presta el Centre Obert s'ha pogut prestar gràcies a voluntaris que han respost a la crida d'Arrels durant aquests mesos, igual que per poder fer el servei de distribució d'aliments i per cobrir

l'àrea d'acompanyament. La iniciativa El Menjador, del Banc dels Aliments i de la Fundació Jericó, també ha recorregut a la recerca de persones voluntàries per cobrir feines de cuina, treball als magatzems o conducció de furgonetes.

L'IREL ja té a punt el curs 2023-2024

L'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL) ja té a punt el seu programa docent i de conferències per al proper curs 2023-2024, que inclou els estudis universitaris de Grau i el Màster en Ciències Religioses, reconeguts civilment.

Un any més, també s'ha preparat un atractiu cicle de conferències, que enguany tindrà com a fil conductor el concepte «aprendre». La lliçó inaugural del cicle anirà a càrrec del prestigiós filòsof, pedagog i assagista navarrès Gregorio Luri, que dictarà la conferència «Aprendre de la vida», el 2 de novembre al Rectorat de la Universitat de Lleida. El cicle el componen set xerrades, que acabaran el mes d'abril.

L'IREL també permet obtenir la Declaració Eclesiàstica de Competència Acadèmica per poder fer de professor de religió a primària i secundària, a més de diversos cursos de formació permanent.

Per informació i inscripcions a l'IREL, podeu contactar-hi al tel. 973 281 538 - mail: iredlleida@gmail.com - web: www.iredlleida.com.

REFLEXIONS

Crítics, sí. Criticaires, no

Qui no se n'ha acusat mai d'haver criticat? És una de les accions que fem més sovint les persones. La crítica sempre la tenim a la punta de la llengua. Però convé distingir i deixar molt clar què en fem amb la crítica. Què ens mou a pronunciar unes paraules que ens fan ser crítics i com aquestes paraules ens poden fer criticaires?

Pertant, ens adonem que quan hom expressa la seva opinió raonada sobre el que veu i elabora un relat per jutjar aquella realitat des del cor per descobrir-hi el valor, les qualitats i els defectes es converteix en un gran instrument que ajuda a millorar la realitat. És aquí on valorem molt el fet d'anar pel món amb la mirada crítica i no pas criticar amb la mirada.

El fet de veure les coses no ens hauria de fer prendre partit per cap opinió preconcebuda. Cal fer un pas consegüent d'implicar-se críticament amb el que veus. És el moment de fer confluïr davant teu les diferents observacions i contrastar-les per aportar quelcom de nou o bé eliminar el que no correspongui. Amb la crítica constructiva la societat i els individus avancem.

Però obrir la boca per ser crítics implica haver d'acceptar les crítiques constructives que et puguin fer. I és que, repassant la pròpia història, que n'és de bo que et diguin en què has de millorar! Com cal agrair que t'ajudin a discernir què has de fer que ara no fas i què has de deixar de fer que ara estàs fent! I encara si et volen acabar de fer un bé major que t'ajudin a saber com ho has de fer i quan ho has de fer. Així ens podem convertir en savis. Jo soc crític però permeto que siguin crítics amb mi. Si la crítica la fem sense amor no som més que uns criticaires de tants.

Mn. Valentí Alonso i Roig

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Te 4,13-18 / Sl 95 / Lc 4,16-30]. Mare de Déu de la Consolació (o de la Corretja); sant Moisès, alliberador del poble d'Israel; santa Rosalia de Palerm, vg.; sant Bonifaci I, papa (romà, 418-422).

5. ■ Dimarts [1Te 5,1-6.9-11 / Sl 26 / Lc 4,31-37]. Tortosa: □ Mare de Déu de la Cinta. Santa Obdúlia, vg. i mr.; santa Teresa de Calcuta, fundadora de les Missioneres de la Caritat (MC).

6. ■ Dimecres [Col 1,1-8 / Sl 51 / Lc 4,38-44]. Sant Zacaries, profeta; beat Bonaventura de Forlì, prev.; beat Bertran de Garrigues, prev.

7. ■ Dijous [Col 1,9-14 / Sl 97 / Lc 5,1-11]. Sant Albí, bisbe; santa Regina, vg. i mr.; santa Judit, personatge bíblic.

8. □ Divendres [Mi 5,2-5a (o bé: Rm 8,28-30) / Sl 12 / Mt 1,1-16.18-23 (o bé, més breu: 1,18-23)]. Tortosa: Naixement de la Benaurada Verge Maria, patrona principal de la diòcesi de Tortosa.

Urgell, territori de Catalunya; Mare de Déu de Núria, patrona principal de la diòcesi d'Urgell; al Principat d'Andorra: Mare de Déu de Meritxell, patrona d'Andorra. Sant Adrià, soldat mr. a Nicomèdia; sant Sergi I, papa; santa Adela (s. IX), rel.

9. □ Dissabte [Col 1,21-23 / Sl 53 / Lc 6,1-5]. Sant Pere Claver (Verdú, 1580-Cartagena d'Índies, 1654), prev. jesuïta, apòstol dels esclaus a Colòmbia; Mare de Déu del Claustre (Solsona), ro-

mànica; santa Felícia, mr.; beat Frederic Ozanam.

10. ■ Diumenge vinent, XXIII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Ez 33,7-9 / Sl 94 / Rm 13,8-10 / Mt 18,15-20]. Sant Feliu de Llobregat: Beats Domènec Castellet i Vinyals (1592-1627), d'Esparreguera, i Lluís Eixarc i Bertran (1597-1628), de Barcelona, prevs. dominicans i mrs. a Omura. Tortosa: Beat Jacint Orfanell i Prades, prev. i mr., nat a la Jana (Maestrat).

Diumenge XXI de durant l'any (A)

COMENTARI

«Si algú vol venir amb mi, que prengui la seva creu i m'acompanyi»

Algun no ens agrada la creu, la passió o la mort. Quan Jesús *diu que ha d'anar a Jerusalem a patir molt, a ser mort i a ressuscitar*, Pere li diu: *De cap manera, a vos això no us pot passar*. Segurament és el que li hauríem dit també nosaltres. Però aquest és el pensament dels homes, dels que pensen en un Messies triomfant, al carro del qual ens hi apuntem tots. Jesús ho diu ben clarament: *No penses com Déu sinó com els homes*. El camí de Jesús és diferent: *Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi*. Es tracta de fer el mateix que Jesús: carregar-se la creu de cada dia. Jesús no va buscar la creu, va acceptar la que li va suposar la seva fidelitat al Pare. Tampoc nosaltres no hem d'anar buscant creus sinó ser fidels al camí de Jesús i segur que això comportarà moltes vegades haver-nos de carregar la creu. Però la creu no és negativa. Com no ho va ser per a Jesús: ell parla de *mort però també de ressuscitar*. Això és el que els apòstols sembla que no van entendre. El mateix diu Jesús de cara a nosaltres: *Qui perdi la seva vida per mi la retrobarà*. Carregar la creu no és per morir sinó per fer el camí de la resurrecció. Però per a això cal estar enamorats del Crist. Ho veiem en la primera lectura. Jeremies es queixa que *el Senyor l'ha seduït, que s'ha apoderat d'ell, que l'ha dominat i que la paraula del Senyor és motiu d'escarnis i burles*. És la seva pròpia creu. El desig de Jeremies seria el nostre: *No en vull parlar més... Ah, però això no és possible! Sentia en el meu cor un foc que cremava, sentia un incendi dins els meus ossos*: l'enamorament del Senyor li dona forces per continuar fent de profeta. Pau ens recorda que hem d'oferir la nostra vida: *Us demano que li oferiu tot el que sou*. Això ha de ser el vostre culte veritable. La creu que ens hem de carregar és que la nostra vida sigui agradable a Déu, no seguint els criteris del món: *No us emmotlleu al món present*. Jesús ens proposa un camí de vida, d'amor, també de creu, que no es deixa endur pel desànim.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 20,7-9)

M'heu afalagat, Senyor, i m'he deixat seduir; us heu apoderat de mi i m'heu dominat, però ara passen el dia divertint-se a costa meua, tothom es riu de mi. Sempre que parlo, dono el crit d'alarma, el meu clam anuncia invasions i devastació. Tot el dia la paraula del Senyor m'és un motiu d'escarnis i de burles. A la fi pensava: «No en vull parlar més, no diré res més en nom d'ell», però llavors sentia en el meu cor un foc que cremava, sentia un incendi dintre els meus ossos. Estic rendit de tant aguantar, ja no puc més.

▶ Salm responsorial (62)

R. *Tot jo tinc set de vos, Senyor, Déu meu.*

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco. / Tot jo tinc set de vos, / per vos es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense una gota d'aigua. R.

Jo us contemplava al vostre santuari / quan us veia gloriós i poderós. / L'amor que em teniu val més que la vida; / per això els meus llavis us lloaran. R.

Que tota la vida us pugui beneir / i alçar les mans lloant el vostre nom. / Saciats del bo i millor, / us lloaré amb el goig als llavis. R.

Perquè vos m'heu ajudat, / i soc feliç sota les vostres ales. / La meua ànima s'ha enamorat de vos, / em sosté la vostra mà. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 12,1-2)

Germans, per l'amor entranyable que Déu ens té, us demano que li oferiu tot el que sou, com una víctima viva, santa i agradable. Això ha de ser el vostre culte veritable.

No us emmotlleu al món present; transformeu-vos renovellant la vostra manera de veure les coses, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu: reconèixer allò que és bo, agradable a Déu i perfecte.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 16,21-27)

En aquell temps, Jesús començà a deixar entendre als deixebles que havia d'anar a Jerusalem, que havia de patir molt de part dels notables, dels grans sacerdots i dels mestres de la Llei, i que havia de ser mort i de ressuscitar el tercer dia. Pere, pensant fer-li un favor, es posà a renyar-lo: «De cap manera, Senyor: a vos això no us pot passar!» Però Jesús es girà i li digué: «Fuig d'aquí, Satanàs! Em vols fer caure, perquè no penses com Déu, sinó com els homes.»

Llavors Jesús digué als deixebles: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdi per mi, la retrobarà. Què en trauria l'home de guanyar tot el món si perdía la vida? Què podria pagar l'home per rescatar la seva vida? Perquè el Fill de l'home ha de venir en la glòria del seu Pare voltat dels seus àngels, i ell pagarà cadascú segons les seves obres.»

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jer 20,7-9)

Me sedujiste, Señor, y me dejé seducir; has sido más fuerte que yo y me has podido. He sido a diario el hazmerreír, todo el mundo se burlaba de mí. Cuando hablo, tengo que gritar, proclamar violencia y destrucción. La palabra del Señor me ha servido de oprobio y desprecio a diario. Pensé en olvidarme del asunto y dije: «No lo recordaré; no volveré a hablar en su nombre»; pero había en mis entrañas como fuego, algo ardiente encerrado en mis huesos. Yo intentaba sofocarlo, y no podía.

▶ Salmo responsorial (62)

R. *Mi alma está sedienta de ti, Señor, Dios mío.*

Oh, Dios, tú eres mi Dios, por ti madrugo, / mi alma está sedienta de ti; / mi carne tiene ansia de ti, / como tierra reseca, agostada, sin agua.

¿Cómo te contemplaba en el santuario / viendo tu fuerza y tu gloria! / Tu gracia vale más que la vida, / te alabarán mis labios. R.

Toda mi vida te bendeciré / y alzaré las manos invocándote. / Me saciaré como de enjundia y de manteca, / y mis labios te alabarán jubilosos. R.

Porque fuiste mi auxilio, / y a la sombra de tus alas canto con júbilo. / Mi alma está unida a ti, / y tu diestra me sostiene. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 12,1-2)

Os exhorto, hermanos, por la misericordia de Dios, a que presentéis vuestros cuerpos como sacrificio vivo, santo, agradable a Dios; este es vuestro culto espiritual.

Y no os amoldéis a este mundo, sino transformaos por la renovación de la mente, para que sepáis discernir cuál es la voluntad de Dios, que es lo bueno, lo que le agrada, lo perfecto.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 16,21-27)

En aquel tiempo, comenzó Jesús a manifestar a sus discípulos que tenía que ir a Jerusalén y padecer allí mucho por parte de los ancianos, sumos sacerdotes y escribas, y que tenía que ser ejecutado y resucitar al tercer día. Pedro se lo llevó aparte y se puso a increparlo: «¡Lejos de ti tal cosa, Señor! Eso no puede pasarte». Jesús se volvió y dijo a Pedro: «¡Ponte detrás de mí, Satanás! Eres para mí piedra de tropiezo, porque tú piensas como los hombres, no como Dios.»

Entonces dijo a los discípulos: «Si alguno quiere venir en pos de mí, que se niegue a sí mismo, tome su cruz y me siga. Porque quien quiera salvar su vida, la perderá; pero el que la pierda por mí, la encontrará. ¿Pues de qué servirá a un hombre ganar el mundo entero, si pierde su alma? ¿O qué podrá dar para recobrarla? Porque el Hijo del hombre vendrá, con la gloria de su Padre, entre sus ángeles, y entonces pagará a cada uno según su conducta.»